

KOILLIS-SAVON LUONNONYSTÄVÄT RY

Koiramäentie 158
73460 Muuruvesi
tuulamuranen@gmail.com

www.sll.fi/koillis-savo

puheenjohtaja Tuula Muranen p. 0440 331 678
sihteeri Heikki Ranta p. 050 363 4509

K O K O U S K U T S U

**KOILLIS-SAVON LUONNONYSTÄVÄT RY: N YHDISTETTY
KEVÄTKOKOUS-SYYSKOKOUS 2020**

MA 24.11.2020 KLO 18.00

**Muuruveden kylätalolla
Rantatie 9**

**Kokouksessa valitaan hallitus tulevalle kaudelle
ja käsitellään muut sääntömääräiset asiat mm. toimintasuunnitelma 2020
Kokouksen jälkeen n. klo 19.30 Pohjois-Savon Luonnonsuojelupiirin uusi sihteeri
Juha Ahola ja yhteisöpedagogiopiskelija Elina Piekiäinen
alustavat keskustelua lasten ja nuorten luontosuhteesta.**

**TILAISUUS ON KAIKILLE AVOIN JA ALKAA KAHVITARJOILULLA.
TULE PAIKALLE VAIN TERVEENÄ. Tervetuloa!**

Hei luonnonystävä!

Poikkeustila jatkuu edelleen, mutta päätimme kuitenkin järjestää kokouksen. Pidetään samalla kertaa koronan takia väliin jäänyt kevätkokous ja tämän vuoden syyskokous sääntömääräisine asioineen. Suunnitellaan mm. ensi vuoden toimintaa, johon kuuluu esimerkiksi yhdistyksen logon suunnittelukilpailu. Illan ohjelmaan kuuluu myös alustus ja keskustelua lasten ja nuorten luontosuhteesta. Opiskelija Elina Piekiäinen kertoo luontokerhosuunnitelmista ja Pohjois-Savon luonnonsuojelupiirin uusi aluesihteeri Juha Ahola esittäytyy ja tuo myös oman näkökulmansa ja kokemuksensa lapsista luonnossa. Toivottavasti pääset paikalle. Huolehditaan turvaväleistä ja hygieniasta.

Eräessä tutkimuksessa kerrottiin, että jos lapsena on päässyt luontoon ja siitä on jäänyt hyviä muistoja, ja vaikka nuoruusvaiheessa luontoharrastus jäisikin taka-alalle, luontoon palataan myöhemmin viimeistään siinä vaiheessa, kun on omia lapsia. Lapsen vieminen luontoon on siis tärkeä ympäristöteko. Yhdistyksessämmekin olemme keskustelleet vuosien saatossa mahdollisuudesta lasten luontokerhotoiminnan virittämiseen, mutta vielä toistaiseksi siihen ei ole riittänyt resursseja. Siinä kyllä oltaisiin luonnonsuojeluasian ytimessä. Koko Suomen eläinsuojelun historia voidaan oikeastaan katsoa alkaneen 1870-luvulla Zachris Topeliuksen alulle polkaisemasta kevätyhdistystoiminnasta. Siinä lapset ja nuoret opastettiin tunnistamaan ja auttamaan pikkulintuja ja havainnoimaan luontoa. Taka-ajatuksena oli, että pikkulinnut symbolisoivat koko eläinkuntaa ja toiminnan kautta lapsille annettiin ikään kuin 'empatiakasvatusta', jonka seurauksena heille kehittyisi ymmärrys eläinten hyvinvoinnista. Tämä olisi pohja paitsi eläinten paremmalle kohtelulle, myös ihmisten paremmalle kohtelulle ja kaiken kaikkiaan tavoitteena näin oli inhimillisempi yhteiskunta. Ei pöllömpi tavoite kerhotoiminnalle nykyaikanakaan. Tuohon aikaan tuotantoeläimiin kohdistui laiminlyöntejä ja ymmärtämättömyyttä eikä luonnoneläimillä nähty juuri itseisarvoa, muuten kuin

riistana. Voimassa oli myös tapporahajärjestelmä. Se oli koitua mm. hylkeen ja merikotkan kohtaloksi ja loppui vasta niinkin myöhään kuin 1975. Sen kaikuja voi kuulla vielä nykypäivänäkin keskusteltaessa suurpedoista tai petolinnuista.

Mennyttä ja tulevaa

Keväällä kävimme Vaikkojoella kitkemässä jättiputkea autiotalon pihasta. Edellisenä keväänä peitimme pahimmat paikat aumamuovilla ja nyt torjuttavaa olikin paljon vähemmän. Samalla reissulla pidimme hallituksen kokouksen Rakkinekosken laavulla.

Elokuussa talkoilimme Mäkiharjun niityllä. Metsähallituksen toimeksiantona meille tuli paitsi viimevuosien tapaan haravointi nyt myös niittotyö. Talkoolaisten omien työkalujen lisäksi saimme piiriltä lainaan upouuden raivaussahan.

Juankoskella konttorilla oli kesänäyttelyssä meidän osastolla Risto Riekkisen persoonallisia linnunpönttöjä ja niiden asukkaista Heikki Rannan lintukuvia.

Juankosken lasten talvipäivillä oltiin tekemässä tavallisia linnunpönttöjä.

Koronainfernon jatkuessa vielä ties kuinka kauan meidän kannattaa suunnata luontoon ammentamaan sen terveysvaikutuksia. Yleensä luonnossa nykyinen turvavälisuositus toteutuu ihan itsestään, mutta poikkeustilasta johtuen kansallispuistoissa ja muissa tunnetuimmissa luontokohteissa onkin ollut ruuhkaa. Siksi nyt on hyvä tilaisuus tutustua esimerkiksi ihan siihen tavalliseen lähimetsään. Sielläkin voi odottaa hienoja elämyksiä. Itse kävin viikko sitten tutustumassa läheiseen yksityiseen suojelualueeseen. Löysin vielä hyvän marjastus- ja sienestyskesän päätteeksi suppilovahveroita ja kantarelleja, näin ohitse lönnkäsevän uroshirven n.30 m:n päästä, söin eväät, otin kuvia sammalista ja jäkälistä ja tarvin siellä ainakin viisi tuntia. Marraskuisen päivän aurinkoinen keli oli kuin syyskuussa. Lähestyvistä talvesta ei ollut vielä vihjettäkään.

Oletko seurannut WWF:n luontoliveä? Suositun norppaliven lisäksi menneenä kesänä saattoi seurata mm sääksen, kyykäärmeen ja syksyisen kosteikon elämää ja mikä parasta: parhaat palat on nähtävissä koosteena edelleen osoitteessa wwf.fi/luontolive. Parhailaan kamera on Etelä-Karjalassa vanhassa metsässä metsälintujen talviruokintapaikalla. Siellä näkyy olevan pähkinänakkelikin, mitä en ole omalla lintulaudallani vielä nähnyt. Ja oletko käynyt yhdistyksemme kotisivuilla? Siellä on oma sivu jäsenten valokuville. Jos sinulla on luontokuva, jonka haluaisit näyttää muillekin, vaikka kesän retkeltä tai oman pihan luonnosta, lähetä se sihteerille, niin hän jakaa sen sivuillemme. Kotisivuilta ja facebookista voit seurata ajankohtaisia kuulumisia toiminnastamme.

Hyvää talven odotusta ja pysytään terveinä!
Hallituksen puolesta
pj. Tuula Muranen

